

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita P. Ignatii Loiolae, Qui religionem Clericorum Societatis Iesv instituit

Ribadeneyra, Pedro de

Coloniæ Agrippinæ, 1602

Romæ simul omnes de Societate constituenda deliberant. XIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45323

tem gloria, ante oculos positum vidit inter quos & Hozius aderat, splendidiore quàm reliqui, habitu, gloriaque multo illustriore, non quòd sanctior ille cæteris, aut beator esset: sed quòd Deus gloriam hominis, per insigniorem hanc formam, compertam Ignatio (vt ipsemet referebat) testatamque esse voluisset. Qua ex re, tanta animi lætitia completus, eius animus est, vt per multos dies suauissimum ex recollectione fletum reprimere non posset.

*ROMAE SIMVL OMNES DE
Societate constituenda deliberant.*

CAPVT XIII.

Commotis populis, apud quos vixerant, & ciuitatibus ad pietatè incitatis, ad mediam Quadragesimam anno 1538. Romam Patres omnes ad Ignatium conueniunt: in domum, vineamque Quirini Garzonij, pij viri, quæ non procul à sanctissimæ Trinitatis Minimorum Cœnobio sita est, diuertunt: ibi magna egestate, pane in diem quæsito, viuunt: concionari deinde incipiunt: Ignatius Hispanicè in templo beatæ Mariæ Montis Ser-

ran

rati dicato, Faber in diui Laurentij in
 Damaso, Laines in Saluatoris ad Lau-
 rû, Salmeron in diuæ Luciae, Claudi-
 us in diui Ludouici, Simon in diui An-
 geli ad forû Piscarium, Bobadilla in di-
 ui Celsi. His cōcionibus effectum est,
 vt populus longo interuallo ad Con-
 fessionis atque Eucharistiæ Sacramen-
 ta piè frequentanda moueretur. Ex
 quo prisca illa, & sanctissima sæpius
 peccata confitendi & communicandi
 consuetudo, tot iam sæculis intermis-
 sa, tum primùm in vrbe reuocari co-
 pta est. Præterea, Hierosolymitana
 profectonis spe deiecti, pecuniæ eam
 summam, quam in viaticum accepe-
 rant, ei, à quo acceperant, integram
 restituant. Et cùm discessus, summi
 Pontificis iussu, varias in partes non-
 nullis instaret, de Societate etiã coe-
 da inter se, vitaq; in posterû cōstituen-
 da, deliberant: decernuntq; in primis
 omniũ consensu, in orationes, medi-
 tationes, ac Sacrificia, solito feruenti-
 us incumbere & gratiã ab illo recte
 & sancta statuendi efflagitare, qui
 nulli denegat spiritum bonũ petenti
 sed dat omnib; affluenter, nulli impro-
 peras. Interdiu proximorũ salutis, imp-
 grè nauabãt operam, noctu orationi-
 coo

Jacob. 8.

consultationi vacabant. Prima igitur
cōsultationis nocte, quæsitū est, num
cū digressi à se inuicem essent, & in
varias disianctasq; regiones à summo
Pōtifice missi, ita inter se deuincti, &
mutua caritate colligati, in vno corpo
re esse deberēt, vt alij aliorū curā gere
rent, & nulla quantalibet corporū se
iunctio, neq; mutux curæ, neq; solici
tudinis, nedum amoris seiunctionē ef
ficeret? Communi omnium consensu
decretum est, agnoscendum esse Dei
beneficium, qui homines ex tā diuer
sis prouincijs, moribus, ingenijs, con
ditionibus in vnum corpus, summam
que animorum consensionem con
spirare voluisset: neque eius coniun
ctionem mirabiliter consentientem,
disiungendam esse: aut vnitatem di
scindendam, cuius virtus robustior
semper est ad capessenda ardua, & per
sequenda, & ad aduersa omnia sustinē
da & propulsāda. Secūdo loco propo
situm est, an paupertatis & castitatis
perpetuæ votis, coram sedis Apostoli
cæ legato, à se Venetijs iam tum nun
cupatis, expediret, tertium obedientiæ
perpetuæ addere; & aliquem eligere,
qui toti? Societatis caput esset, & parēs?
In hoc nodo expediendo, diu multūq;
labo

laboratum est. Denique nonnulla sunt illis excogitata, & suscepta ad facilitatem propositę difficultatis explicationem. Primum fuit, vt nihil de summa orandi Dominum, precandique contentione remitterent: sed in hoc vnũ toto pectore incumberent, vt gaudiũ & pacem in Spiritu sancto inuenirent in obedientia, & quantum in se esset, voluntatem haberent ad parandum, quàm ad imperandum propensio- rem. Alterum, ne inter se hac de re colloquerentur, ne quis consilio fortasse cuiusquam, aut persuasione, in alterutra partem penderet. Tertium, vt cogitatione se quisque ab hac cõgregatione seuocaret, & quasi alienum omninò hominem duceret, vt affectibus, qui incorruptè de rebus iudicaret non sinunt, sepositis, sincera omnis deliberatio esset. Ad extremum multis rationibus, quas enumerare lōgum esset, maximeque vt pro suo modulo similes essent capiti Christo, qui ne obedientiam perderet, perdidit vitã, factus obediens vsq; ad mortem, mortẽ autẽ crucis, & eam virtutem retineret, quę precipua in statu Religionis, ac maxima est: sequerenturque omninò Spiritus sancti afflatum, ad perfectionẽ ipsos
& om.

Phil. 2.

& omnibus numeris absolutam suam victoriam
 excitantem: omnes una mente, uno ore
 decreuerunt retinendam in primis
 in Societate obedientiam esse: & aliquem
 eligendum, qui uniuersae Societati pre-
 positus esset, cui omnes iudicia, volun-
 tatesque suas submitterent. Hac eadem
 ratione alia multa sunt per tres men-
 ses summo studio à Patribus constitu-
 ta, & maxima animorum consensio-
 ne definita, cuiusmodi sunt quae se-
 quuntur. Quicumque profitebuntur, votum
 expressum obedientiae nuncupent, quo
 sese ad quascumque provincias fidelium in-
 fideliumve mittantur, paratos summo
 Pontifici offerant. De missione autem nihil
 vel per se, vel per alium, cum eodem
 Pontifice agant. Pueros rudimenta fi-
 dei Christianae doceant. Qui in Socie-
 tem adscribi voluerint, exercitationi-
 bus spiritualibus, peregrinatione, xeno-
 dochijs probentur. Praepositus Genera-
 lis perpetuus esto. In consilijs, ac deli-
 berationibus, maior sententiarum pars
 esto superior: & alia id genus nonnulla
 Ex quibus extitit formula instituti So-
 cietatis ea, quam postea sibi pro-
 positam summus Pontifex
 comprobauit.

(*)

M.A.